

виклик швидкої медичної допомоги.

Вважаємо за доцільне отриманий досвід особового складу Дніпропетровського державного університету таким, який має бути запроваджений усіма закладами вищої освіти зі специфічними умовами навчання та закріпленій на нормативно-правовому рівні, наприклад, у Наказі МВС України «Про затвердження Інструкції про організацію переведення закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання на посиленій варіант службової діяльності».

Список використаних джерел:

1. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від від 28 жовтня 2015 р. № 878. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF#Text> (дата звернення 01.06.2022)

2. Про затвердження Професійних, освітніх і кваліфікаційних вимог, яким повинні відповідати поліцейські для зайняття вакантних посад у закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських: Наказ МВС України від 13.02.2020 № 123. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0199-20#Text> (дата звернення 01.06.2022)

3. Про затвердження Інструкції про порядок переведення органів Національної поліції України на посиленій варіант службової діяльності: Наказ МВС України від 10.12.2015 № 1560. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0012-16#n14> (дата звернення 01.06.2022)

4. Про вжиття додаткових заходів щодо надійної охорони та оборони будівель і території університету в умовах надзвичайного та воєнного стану: Наказ ректора Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ від 02.03.2022 № 159

Олег ЗАВІСТОВСЬКИЙ,
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ ПРЕВЕНТИВНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

В останні роки в Україні склалася дуже складна оперативна обстановка, що демонструє появу чисельних надзвичайних ситуацій соціального і політичного характеру. Проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганських областях з лютого поточного року переросло в повномасштабну військову агресію Росії проти України. У зв'язку на всій території України був введений воєнний стан, який визначається як особливий правовий режим, що вводиться у разі загрози національній

безпеці.

У таких умовах перед підрозділами Національної поліції повстають додаткові задачі, різко зростає обсяг роботи, виникає необхідність особливої організації служби та покладається велика відповідальність.

Виникає проблема в комплексному дослідженні теоретичних та практичних проблем організаційно-правового забезпечення професійної підготовки працівників поліції підрозділів превентивної діяльності, практична значимість якої полягає у вирішенні низки проблем прикладного характеру, пов'язаних із вдосконаленням законодавства у сфері навчання персоналу, а також у розробці практичних рекомендацій щодо критеріїв підвищення професійної майстерності працівників, задіяних до охорони публічної безпеки та боротьби зі злочинністю. З давніх часів професійна діяльність щодо боротьби зі злочинністю спиралась на спеціальні знання, що обумовило необхідністю постійної професійної підготовки правоохоронців, вдосконалення їх вмінь і навичок до виконання своїх службових обов'язків.

Професійна підготовка не можлива без якісного інформаційно-аналітичного забезпечення, тобто процесу створення оптимальних умов задля задоволення інформаційних потреб та реалізації посадових обов'язків органів державної влади і волонтерської роботи представників громадських організацій на основі формування та використання інформаційних ресурсів [1, с. 79-80].

Від рівня підготовки працівників, уміння діяти в умовах, пов'язаних з ризиком для життя, прямо залежить як їх особиста безпека, так і життя, здоров'я, безпека громадян.

Водночас існуюча практика професійної підготовки працівників різних підрозділів поліції забезпечує лише їх готовність і спроможність до застосування заходів фізичного впливу до правопорушників, тобто спрямована на нейтралізацію небезпеки безпосередньо фізичному здоров'ю працівника, залишаючи поза увагою інші категорії небезпеки, що становлять загрозу психічному здоров'ю та соціальному благополуччю поліцейського. Також слід констатувати, що така підготовка первісно й усталено орієнтована на забезпечення тільки оперативно-службової сфери діяльності. Питання особистої безпеки у повсякденній життєдіяльності працівників поліції залишається як методично, так і практично не вирішеними.

Актуальність дослідження базується також на необхідності гармонізації нормативно-правового та організаційно-тактичного забезпечення діяльності підрозділів поліції превентивної діяльності та відсутністю належного теоретико-методологічного й науково-прикладного підґрунтя реалізації нових форм і методів забезпечення поліцейських функцій.

Загальні проблеми службово-бойової діяльності знайшли широке відображення у вітчизняній правовій науці у роботах О.М. Бандурки, І.П. Голосніченка, О.Ф. Долженкова, Р.А. Калюжного, В.К. Колпакова, В.М. Комарницького, В.В. Конопльова, О.В. Копана, В.А. Ліпкана,

В.І. Олефіра, О.І. Остапенка, В.П. Петкова, Х.П. Ярмакі, О.Н. Ярмиша та інших. Проблеми професійної підготовки працівників поліцейських підрозділів в свою чергу висвітлювалися у вітчизняних працях М.І. Ануфрієва, В.Г. Бабенка, С.Є. Бутова, Г.І. Васильєва, І.П. Закорка, В.І. Пліска, Б.Б. Шаповалова та інш.

Список використаних джерел:

1. Шаповалов Б.Б., Завістовський О.Д. Інформаційно-аналітичне формування готовності правоохоронців до дій в екстремальних ситуаціях (на прикладі поліцейського хортингу). Міжнародна наук.-практ. конф. «Застосування інформаційних технологій у підготовці та діяльності сил охорони правопорядку. Харків: Нац. академія Нац. гвардії України, 2021. С. 79-80.

Артем ПЛАХОТНИЙ
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ
підполковник поліції

A FAREWELL TO ARMS... АБО ЗБРОЮ КОЖНОМУ?

Нещодавно майже дві третини серед 2 млн. громадян – учасників опитування у додатку «Дія» підтримали легалізацію носіння зброї [1].

Існує чималий досвід легалізації зброї серед цивільних громадян у багатьох країнах світу. Крім зберігання, її дозволено носити особам, яка придбала ліцензію [2] і досвід доводить, що це забезпечує громадянам право на самозахист і знижує статистику незаконного обігу зброї та кількість вчинених з її застосуванням злочинів [3]. Із зрозумілих причин, статистика не оприлюднюється, але видається обґрунтованим вважати, що в умовах військової агресії РФ в Україні, коли зброю отримали цивільні громадяни для відсічі окупантів, показники володіння зброєю в Україні сягнула найбільш «озброєних» країн США, Швейцарії та Фінляндії, в яких серед 100 громадян майже половину легально мали вогнепальну зброю [4].

Обговорення легалізації вогнепальної зброї серед цивільного населення триває давно, але загострилось воно з початку озброєного конфлікту на Сході України, коли виникла потреба оборонятись, а під час евакуації цивільних громадян із зони бойових дій чи ротації військових було зафіксовано зріст нелегальної зброї та боєприпасів на підконтрольних територіях.

Наразі в Україні право власності на зброю та її обіг серед цивільних осіб регулює відомчий підзаконний нормативно-правовий акт, а володіти